

Van boekenkast via bibliotheek naar boekenplank? Ammenooitniet!

Uit mijn lang voorbije jeugdijaren herinner ik me dat er na de zondagse drieherenmis een uitleenuurtje was in het patronaatsgebouw waar een gammele, antiquarische en kolossale triplex kast stond, volgestouwd met keukenmeidenlectuur die uitgeleend werd voor een stuiver per exemplaar. In de herfst arriveerde er een minimale lading boeken die rond Kerstmis als een heen-en-weerdienst vervangen werd door een nieuwe om na het paasfeest opgehaald te worden; in de lente en zomer had de overwegend agrarische bevolking geenszins tijd om te lezen.

Via 'De Bottermien' en de niet meer bestaande bewaarschool verhuisde de bibliotheek naar een centraal gelegen en saillant gebouw waarop het shoppend publiek zich heden ten dage nog verliefd; het gebouw straalt nog steeds een sacrale, appetijtelijk architectonische schoonheid uit ondanks de jarenlange leegstand na nog meer niet-vrijwillige ex- en interne verhuizingen naar een plek ver verwijderd van de winkelende menigte.

Wie als toerist door Sint Anthonis fietst, rijdt of skatet, vraagt zich af waar de bibliotheek zich bevindt en dat in een dorp dat zich profileert als kunstdorp en dan behoort literatuur cum annexis toch te allen tijde pertinent hoog in het vaandel te staan en mag men deze niet naar de Mookerhei verwensen maar moet zij een taalhuis worden voor zowel laaggeletterde autochtonen als voor vluchtelingen met A-status.

Wat er nu met de bibliotheek gebeurt, is dat door allerlei niet te doorgronden financiële restricties het bibliotheekwerk grotendeels te gronde wordt gericht waarbij nochtans gememoreerd moet worden aan de pecuniaire strop die de bieb omhangen krijgt waardoor alle serviceverlening teniet wordt gedaan zoals assistentie bij iPhone, e-mail, iPad en smartphone die tot heden volop media-aandacht krijgen.

Een aubade aan de tientallen vrijwillige en polyglottische logistici die hand-en-spandiensten verlenen aan de veeleisende clientèle die soms het extravagantste gerealiseerd wil hebben want de bibliotheek is toch meer dan alleen maar een uitleeninstantie!

O, dat budget! Gaan we door draconische bezuinigingen weer terug naar de vijftiger jaren waar de boekenkast hoogtij vierde of zakken we nog verder af naar slechts één boekenplank; het is in- en intriest als het Groot Dictee en andere bibliothecaire activiteiten ter ziele gaan en als prullaria in een uit zijn voegen gegroeid prullenbakje verdwijnen. Het op niveau houden van de bibliotheek lijkt op donquichotterie waarbij een toeë deur niet ondenkbaar is en leidt tot de shockerende (choquerende) absurditeit dat er knarsetandend een hennekleed over de bibliotheek gelegd moet worden waardoor er nog meer monosyllabische stamelaars en stotteraars komen. Ammenooitniet!